

ע"פ 2544/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2544/16

ע"פ 2710/16

לפני: כבוד השופט (בדימ') א' שהם
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט מ' מזוז

המערער בע"פ 2544/16: פלוני

נ ג ד

המשיבה בע"פ 2544/16: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, מיום 16.08.2018

בשם המערער בע"פ 2544/16: עו"ד גד זילברשלג; עו"ד ליאור בר-ניר

בשם המשיבה בע"פ 2544/16: עו"ד אבי וסטרמן; עו"ד שרית משגב

החלטה

1. כידוע, בקשת חנינה אינה מהווה, ככלל, עילה לעיכוב ביצוע גזר הדין (ע"פ 5819/06 זהרין נ' מדינת ישראל (16.07.2006); ע"פ 8226/06 טוויל נ' מדינת ישראל (29.04.2007); רע"פ 3061/09 משען נ' מדינת ישראל (05.08.2009)).

בית משפט זה הבהיר, בעניין הנדון, כי: "אין לערבב את שיקולי הרשות השופטת בשיקולי הרשות המחוננת. עיכוב ביצוע גזר הדין יכול שישפיע על השיקולים הצריכים לעניין החנינה, וכך לא ייעשה" (רע"פ 8099/84 שמש נ' מדינת ישראל (21.09.2004), וראו גם, ע"פ 2779/12 אלגלי נ' מדינת ישראל (05.04.2012)).

בעניין אחר נפסק, כי:

"לא אחת צוין כי בקשת חנינה אינה ככלל עילה לעיכוב ביצוע, בדומה לבקשה למשפט חוזר. לדוגמה, כך נאמר במ"ח 4875/15 אחמד אבו הלאל נ' מדינת ישראל פסקה ד' (2015), 'והטעם לכך ברור: פסק הדין הוא חלוט, מדיניות שיפוטית ראויה דוגלת בביצוע פסקי דין'. לעניין חנינה אוסיף, כי 'אין מלכות נוגעת בחברתה', והליך החנינה הוא 'חוץ-שיפוטי', נתון לסמכות הנשיא, והוא מופרד מן ההליך הפלילי כשלעצמו" (ע"פ 6321/15 שמואל נ' מדינת ישראל (04.05.2012)).

איננו סבורים, כי עניינו של המערער נופל לגדר חריג לכלל האמור, ונזכיר כי פסק דינו של המערער, במסגרתו הופחת עונשו משלוש שנות מאסר לשנת מאסר אחת, ניתן בהסכמת הצדדים, ובקשתו לעיכוב ביצוע עונש המאסר עד ליום 03.09.2018, נענתה במלואה.

2. הבקשה לעיכוב ביצוע נוסף נדחת בזאת, ועל המערער להתייצב לריצוי עונש המאסר שהושת עליו, ביום 03.09.2018. עד השעה 10:00, בימ"ר הדריים, כפי שנקבע בפסק דינו, מיום 09.05.2018.

ניתנה היום, ט"ז באלול התשע"ח (27.8.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט (בדימ')